Veden voima muuttui säveliksi

– Säveltäminen ei ole mystiikkaa, vaikka se tapahtuu pään sisällä, näkymättömissä.

– Tai on se mystistä siinä mielessä, että sävellyksen idea, punainen lanka löytyy ennalta arvaamatta vaikka kuinka arkisesta asiasta.

Kiiminkiläinen säveltäjä **Ilmari Mäenpää** on keskittynyt hetkeksi vanhan talonsa remontointiin. Maalitahrat paidassa ja käsissä todistavat, että mies on ollut ”oikeassa” työssä, varmaan poissa sävelten maailmasta.

– En ollenkaan. Kun inspiraatio on syntynyt, sävelmän aiheita voi työstää mielessään vaikka vasara tai maalipensseli kädessä.

Ilmari Mäenpää kertoo, miten vesiaiheisen laulusarjan idea syntyi.

– Vaimoni katselemasta kylvöksestä nousi oras. Siinä oli pohjoisen luonnon yksinkertainen kauneus.

– Satuin kohta sen jälkeen näkemään lätäkön pääkaupungin kadulla. Tietty yhteys, veden voima, kahdessa erilaisessa ympäristössä pani alkuun sävellystyön.

Joskus alku on hankalampaa, ideaa pitää etsiä vaikka improvisoimalla pianon ääressä. Toisinaan nuotteja pääsee kirjoittamaan suoraan paperille.

Oma sinfonia

Ilmari Mäenpää kirjoittaa taidemusiikkia. Hän on klassisen musiikin perinteen jatkaja, jolta on tilattu useita teoksia. Hänelle on myönnetty mm. huomattava opiskelustipendi. Oulun viimevuotisen Aikamatkan tunnusmusiikin sävellyskilpailun hän voitti ja sävelsi Aikamatkalle muutakin musiikkia.

– Kilpailemisesta en välitä. Tilaustyön mielekkyys on kuitenkin siinä, että tilaaja tarvitsee käyttöönsä jotakin, jonka voin ikään kuin käsityöläisenä hänelle valmistaa.

Säveltäjää huvittaa, että hänen päätuotantonsa on nykyään laulumusiikki, vaikkei hän itse pidä laulamisesta ollenkaan. Työ on siis haastavaa.

Mielen pohjalla elää kaiken aikaa oma teos sinfoniaorkesterille ja mieskuorolle.

– Aloin työstää Dies irae -teosta jo vuonna 1996. Tuloksena on lukemattomia luonnoksia ja valmiita partituurisivujakin. Teos on omistettu ihmisen raakuuden ja epäinhimillisyyden uhreille. Puran sävellyksessä ajatuksia, joita syntyi myös World Trade Centerin tornien tuhosta.

Syviä kokemuksia

Säveltäjä ei usko muuttavansa tai parantavansa maailmaa, mutta hän saattaa tuoda kuulijan elämään juonteita, kokemuksen syvätasoja ja tunteita, joita ei itsekään voi ennakoida.

Ilmari Mäenpäälle tunne ei ole hempeilyä vaan elämää, kokemus, joka syntyy kosketuksessa luontoon, uskontoon tai taiteeseen. Se on ajatus, joka kytkeytyy vaikkapa sanaan siunaus tai elämään yleensä etenkin sen ääripäissä syntymässä ja kuolemassa, elämän ilossa ja surussa.

Ilmari Mäenpää nauttii oman maan vadelmista Kiiminkijoen varrella.

– Näihin asioihin ei pääse sisälle selittämällä, mutta niitä on lupa lähestyä tunteella tai älyllisesti, hän selittää.

Ihmisen ailahtelevuus ja tyytymättömyys sekä luonto ja erityisesti vesi ovat teemoina Kiimingissä sunnuntaina kuultavassa konsertissa. Kolmiosainen pianoteos *Lätäkkö* on säveltäjän mukaan niin yksinkertaista musiikkia, ettei hän aiemmin olisi rohjennut sellaista kirjoittaa. Lätäkkö sisältää kuitenkin kaiken, mitä hän musiikista ajattelee.

Sävellyskonsertti

Ilmari Mäenpään sävellyskonsertti alkaa Kiimingin seurakuntakeskuksessa sunnuntaina 13.8. kello 19.

Vihreä virta -laulusarjaan kuuluu kymmenen Helvi Hämäläisen runoihin sävellettyä laulua. Mezzosopraano **Virpi Räisänen** ja tenori **Tuomas Katajala** laulavat.

Trasparente on Virpi Räisäselle sävelletty ja omistettu tilaustyö yhtä aikaa soitettavalle laulu- ja viuluosuudelle.

Vedenalaisia heijastuksia esittää harmonikkataiteilija **Timo Kinnunen.** Teoksen toinen osa kuullaan kantaesityksenä.

Joikulauluja jousikvartetin säestyksellä esittää saamenkielellä utsjokinen **Jenna Rasmus.**

Sydän on Tuomas Katajalalle Kaarlo Sarkian runoon sävelletty laulu.

Lätäkössä on lapsenomaista herkkyyttä, mutta myös virtuoosimaisuutta, jota esittää pianolla **Markus Vaara.**

PIRKKO PAAKKI

Uudelleen ladottu lehtileike